

De feiten die hebben aanleiding gegeven tot de betwisting zijn genoegzaam gekend.

Bij vonnis van 8 september 2008 heeft deze rechtbank CGI PROJECTS LTD, met maatschappelijke zetel te Genk, Oude Heide 20 failliet verklaard en meesters B. MAILLEUX, F. RUYSSCHAERT en M. BERNAERTS aangesteld als curatoren (hierna 'de CURATOREN' genoemd).

Op het ogenblik van faling zou de enige activiteit van CGI PROJECTS hebben bestaan in de oprichting van de woning van de zaakvoerder, dhr. GIELEN en zijn echtgenote, mevr. Pirotte Cindy.

CGI PROJECTS factuurde deze werken aan dhr. GIELEN en zijn echtgenote en op faillissementsdatum was er nog een factuursaldo van 25.000,00 EUR onbetaald.

Voor de bouw van deze woning hadden de heer en mevr. GIELEN-PIROTTE een hypothecair woningkrediet gesloten bij FORTIS BANK.

De heer GIELEN had zich als zaakvoerder eveneens persoonlijk borg gesteld voor het kaskrediet van CGI PROJECTS LTD bij FORTIS BANK. Dit kaskrediet vertoonde op datum van faillissement een debetstand van - 42.226,80 EUR.

Drie dagen na faillissement heeft de heer GIELEN de laatste schijf van 25.000,00 EUR van zijn hypothecair woningkrediet opgenomen bij FORTIS BANK en dit bedrag betaald op de zichtrekening van het gefailleerde CGI PROJECTS LTD nr. 001-4339108-83 waardoor het kaskrediet werd teruggebracht tot - 17.226,80 EUR.

Op 23 januari 2009 heeft FORTIS BANK haar aangifte van schuldvordering ingediend ten belope van :

- € 16.480,99 uit hoofde van het investeringskrediet contractnr. 245-4577238-95
- € 44.635,60 debetstand rekening-courant nr. 001-4339108-83.

Zij heeft het op 11 september 2008 ontvangen bedrag niet teruggestort maar compensatie uitgevoerd met haar eigen schuldvordering, gebruikmakend van het conventionele compensatiebeding verval in haar algemene bankvoorwaarden.

2.

Volgens de CURATOREN zou door deze betaling de gelijkheid der schuldeisers zijn geschonden. Vermits FORTIS BANK over geen enkel voorrecht beschikte was zij niet gerechtigd om deze som voor zich te houden. Zij hebben FORTIS BANK aangemaand om tot betaling over te gaan, aanmaningen die evenwel naar een verkeerd adres werden verzonden. Toen geen reactie volgde zijn de CURATOREN overgegaan tot dagvaarding.

FORTIS BANK houdt voor dat zij weldegelijk tot compensatie kon overgaan. In artikel 5 van haar algemene voorwaarden is een heding van conventionele schuldvergelijking verval dat de samenloop zou doorstaan. Dit compensatiebeding zou volgens FORTIS BANK voldoen aan de voorwaarden van de artikelen 14 en 15 van de wet van 15 december 2004 op de Financiële Zekerheden (WFZ). Volgens haar is het voldoende dat de schuld en de schuldvordering beiden hun grondslag vinden in de bestaande rechtsverhouding, zodat het voor het bestaan van de schuld volstaat dat de *oorzaak* van de vordering bestaat zonder dat de gelden effectief op de rekening dienen te staan. In ondergeschikte orde beroept FORTIS BANK zich op haar pandrecht waarover zij op grond van artikel 8 van haar algemene voorwaarden beschikt op de schuldvordering van de gefailleerde ten aanzien van derden.

Volgens de CURATOREN zou het compensatiebeding de toets van artikel 14 WFZ niet doorstaan. Voor de compensatie kan enkel rekening worden gehouden met de relatie tussen FORTIS BANK en de gefailleerde. *In casu* volstond het dan ook niet dat op datum van faling de gefailleerde een factuur aan de heer GIELEN had uitgereikt, maar diende ook de betaling van de factuur vóór die datum plaats te vinden.

Ook zou volgens de CURATOREN FORTIS BANK zich niet kunnen beroepen op haar pandrecht vermits artikel 8 van de algemene voorwaarden niet voldoet aan de vereisten van artikel 4 WFZ. Het zou meer bepaald niet vaststaan dat de vordering van de gefailleerde op de heer GIELEN in het bezit of onder de controle van FORTIS BANK was gekomen op één van de wijzen vermeld in de WFZ. Ter zitting lijken de CURATOREN zich op dit punt naar de wijsheid van de rechtbank te gedragen.

BEOORDELING

I. DE ONTVANKELIJKHEID

3.

De ontvankelijkheid van de vordering wordt niet betwist en de rechtbank bemerkt geen ambtshalve grond van onontvankelijkheid.

De vorderingen is ontvankelijk

II. DE GEGRONDHEID

4.

De rechtbank onderzoekt eerst de vraag naar het pandrecht.

Op grond van artikel 8 van haar algemene voorwaarden beschikt FORTIS BANK over een pandrecht op *alle schuldvorderingen* van de gefailleerde op de bank en op andere derden, uit welke hoofde ook.

Het gaat hier niet om de verpanding van *financiële activa* (financiële instrumenten en contanten) onder de toepassing van de WFZ.

Het betreft een handelspand dat onder toepassing valt van de wet van 5 mei 1872. Ingevolge artikel 2075 B.W. verkrijgt de schuldeiser het bezit van een in pand gegeven schuldvordering door het sluiten van de pandovereenkomst, *in casu* de kredietbevestigingsbrief van 7 oktober 2004.

De inningsbevoegdheid van de pandhouder blijft ook bestaan na faillissement, behoudens wanneer er samenloop is ontstaan met andere schuldeisers die op dezelfde schuldvordering preferente aanspraken kunnen doen gelden (Kh Antwerpen 26 februari 1998, R.W. 1998-99, 1150; Kh. Brugge 2 juni 1999, T.W.V.R. 2000,128; E. DIRIX & R. DE CORTE, Zekerheidsrechten, Kluwer 2006, 338, nr. 504). De CURATOREN brengen geen bewijs bij van dergelijke preferente aanspraken.

Gelet op het voorgaande is FORTIS BANK in haar hoedanigheid van pandhouder op rechtsgeldige wijze overgegaan tot inning van het bedrag van € 25.000,00 .

De vordering van de CURATOREN is ongegrond.

De betwisting omtrent de toepassing van artikel 14 WFZ, hoewel een hoogst interessante rechtsvraag, dient de rechtbank niet meer beoordelen.

5.

Partijen twisten over de rechtsplegingsvergoeding.

De CURATOREN zijn in deze zaak de in het ongelijkgestelde partij en dienen in beginsel de gedingkosten betalen.

Het is evenwel juist dat FORTIS BANK de CURATOREN gerulme tijd in het ongewisse hebben gelaten over de inning van de schuldvordering als pandhoudende schuldeiser. FORTIS BANK heeft ook pas na dagvaarding haar schuldvordering ingediend, met vermelding van haar voorrechten.

Had FORTIS BANK vroeger standpunt ingenomen dan had wellicht deze procedure kunnen zijn vermeden.

Het gaat in hoofde van de CURATOREN dan ook om een onbillijke situatie, zodat er voldoende grond bestaat om de toepasselijke rechtsplegingsvergoeding te herleiden tot het minimum, met name € 1.000,00 .

De voorschriften van art. 2-30 tot 37 van de wet van 15 juni 1935, op het gebruik van de talen in gerechtszaken, werden nageleefd.

OM DEZE REDENEN:

De rechtbank uitspraak doende in openbare zitting, op tegenspraak:

Verklaart de vordering van meesters Mrs. Bernard MAILLEUX, Felix RUYSSCHAERT & Mark BERNAERTS q.q. ontvankelijk en ongegrond,

Veroordeelt meesters Mrs. Bernard MAILLEUX, Felix RUYSSCHAERT & Mark BERNAERTS q.q. tot betaling van de gedingkosten, deze in hunne hoofde begroot op € 221,23 dagvaardingskosten en in hoofde van FORTIS BANK NV begroot op € 1.000,00 rechtsplegingsvergoeding.

Staat de voorlopige tenuitvoerlegging van het vonnis toe ook al wordt er verzet of beroep aangetekend.

Aldus gewezen door de Tweede Kamer van de Rechtbank van Koophandel te Tongeren, samengesteld uit :

W.DE BUS, toegevoegd rechter,

L.LOWETTE en M.VANSTIPHOUT, rechters in handelszaken,

W.MEURMANS, griffier,

en uitgesproken in openbare zitting van diezelfde Kamer op 04 juni 2009 door W.DE BUS, toegevoegd rechter, bijgestaan door W.MEURMANS, griffier.

W.MEURMANS

L.LOWETTE

M.VANSTIPHOUT

W.DE BUS